

פרוטוקול שירותי משרד 1993 בע"מ

ירושלים: טל': 02-6234851, טל' /פקס': 02-6248660, תל-אביב: טל': 03-5620417/8, פקס': 03-5626105, חיפה: 04-8629259, טל' /פקס': 04-8629258

אגודת העיתונאים

ישיבת האסיפה הכללית

מיום 25.1.1998

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בורריות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטפני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

למשלוח דואר: רה' דיסקין 3, ירושלים 91022

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאיםהאסיפה הכלליתמיום 25.1.98ר. גוטרמן:

שלום לחברים, עפ"י תקנון אגודת העיתונאים פתיחת האסיפה הכללית תידחה ב-30 דקות, והיא תתקיים בכל מסי המשתתפים בעוד 30 דקות, תודה.

ערב טוב לחברים, אנחנו, עפ"י תקנון האגודה ותקנון עמותת אגודת העיתונאים, פותחים את הישיבה באיחור של חצי שעה, והיא כרגע חוקית בכל מספר משתתפים, ואני רק רוצה להקדים ולאמר שזו אסיפה כללית, שהיא למעשה אסיפה כללית בוחרת, שהיא מתנהלת במשך כל היום, היא נפתחה בשעה 10 בבוקר עם פתיחת הכלפיות, והיא תינעל בשעה חמש, כאשר תיגמר ההצבעה. בניגוד לאסיפות כלליות אחרות, הרי שהדגש פה הוא על עניין הבחירות, מעבר לבחירות של יו"ר האגודה וחברי הוועד, עלינו לבחור כאן עכשיו כמה מוסדות של האגודה, שלפי התקנון רק פורום האסיפה הכללית ממנה אותם ולא פורום של וועד האגודה.

אני אבקש, למען הסדר והפרוטוקול, להציע, לפי המלצת הוועדה המכינה, את חברינו ישראל פז כיו"ר האסיפה, ואם אין התנגדות אז אני מבקש מישראל פז לתפוס את

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

מקומו ולנהל את הישיבה.

יו"ר פז:

ערב טוב, אנחנו מתחילים את האסיפה הכללית בבחירת מוסדות האגודה, וועדת אתיקה, בית דין לאתיקה ולמשמעת, בית דין לערעורים, וועדת ביקורת. המועמדים לוועדת האתיקה, בני ברק-יו"ר, דניאלה בן יעקב-סגן, קמי ברץ, דב עצמון, אודי טרנו, אלכס טלמור, בנו פרידל, בן ציון לוי, אלה כהן, עדנה ארידור, אפרים סטן, יהושע שגיא ודנה הררי.

ר. גוטרמן:

אני מציע, לפי הנוהל באסיפות קודמות, שתובא כל ישות בפני עצמה, זאת אומרת תהיה הצבעה על וועדת האתיקה, במידה ולחברים יש התנגדות ניתן להביע אותה.

אני רק רוצה לאמר שהרשימה הזאת הורכבה בעיקרה עפ"י פניות שלנו ושל הוועדה המכינה אל מערכות העיתונים כדי שימליצו, ועפ"י אנשים שהמליצו על עצמם שהם מוכנים לכהן בוועדות האלה ולהתייצב לישיבות, זו וועדה שהורכבה אחרי אותם דיווחים.

א. מרום:

אברהם מרום, קול ישראל, לא ברור לי כיצד ההמלצות האלה של הוועדות השונות הגיעו לאגודה, אני שמעתי מפ"י רזי, עכשיו, שזה הגיע למערכות, ואנשים שהציעו את עצמם, אז אם זה מערכות זאת אומרת שהמערכות היו צריכות לכנס את העובדים ולאמר, יש כך וכך וועדות, מי מעוניין ונעשה הצבעה.

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אם ההצעות האלה לא הגיעו לפורום של המערכת, אלא כבודדים, או האנשים כבודדים הציעו את עצמם, אז אנשים כבודדים היו צריכים גם כן לקבל הצעה והזמנה להציע את עצמם באם הם מעוניינים.
לא ידוע לי לא על אפשרות אי ולא על אפשרות ב'.

יו"ר 92:

אני אבקש את היועצת המשפטית שתשיב לך.

עו"ד ורוצלבסקי:

אברהם, הרשימות האלה הורכבו על סמך פניות של אנשים או של וועדים, או של אנשים שכבר היו בעבר והביעו נכונות להמשיך, אם יש למישהו ערעור על אחד השמות או שיש למישהו הצעות אחרות זה המקום להציע, אנחנו עכשיו לא נדון אם זה הגיע למערכת מסויימת, אם מישהו פנו אליו או לא.

:- יש לי ערעור על הקונספציה.

עו"ד ורוצלבסקי:

הקונספציה היא לפי התקנון, לפי התקנון צריך לאפשר לאנשים להציע את עצמם, מי שרוצה מציע את עצמו.

ר. גוטרמן:

כיוון שהקשר שלנו זה עם וועדי המערכות, אנחנו הודענו להם שבמקביל לבחירות ליו"ר ולוועד יש איוש של מוסדות האגודה בו, ועובדה היא שפנתה אלינו הגבי לאה פורת, פנו אלינו מ"מ יו"ר וועד עיתון ידיעות אחרונות חיים ברוידה, פנתה אלינו שרה פרידמן ממעריב, וזה הורכב עפ"י הפניות שלהם ועפ"י אנשים שרוצים לכהן.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אם יש בעיה מסויימת ואתה חושב שכאן נעשה איזה שהוא עוול לאברהם מרום, אין שום בעיה כרגע לתקן את הרשימה, לכן אנחנו יושבים פה. אני חבר וועד של קול ישראל בת"א, הוא טוען שלא ידוע לו, לא מוכר לו, אין לו שום מושג כרגע על מה מדברים.

א. מרום:

אני לא יודע על זה שנעשתה אלינו פניה שאנחנו נציע אנשים.

עו"ד ורוצלבסקי:

סליחה, בעניין הזה אני חושבת, אם אני לא טועה, דיברתי עם מיכאל אבירוז, כשדיברתי איתו להציע מועמדים, גם מועמדים לוועדות האלה. ככה זה נעשה, אגב, כל תקופת כהונה, ואם אתה מדבר על הקונספציה, זה נעשה מעבר למינימום שנדרש, שזה פשוט לאנשים, מי שרוצה יכול להציע את עצמו, ומכיוון שמה לעשות, למרבה הצער, רוב האנשים לא מתנדבים, אנחנו פונים לאנשים, האילוף העיקרי שלי היה כאן זה לחפש את המשפטנים, כי בכל וועדה חייבים להיות משפטנים, אז בכל וועדה ובכל בית דין יש קבוצה של משפטנים שמהווה את המינימום עפ"י התקנון.

יו"ר 19:

אני אבקש את יו"ר האגודה היוצא.

רבותי, אני רוצה, ברשותכם, להתייחס לדבריו של אברהם מרום, לצערי הרב מספרם של הפעילים, שמוכנים

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

בפועל לתת חלק באגודת העיתונאים, הוא מועט, אני בוש ונכלם לאמר לכם את זה, אבל מי שיודע את האמת, זו האמת לאמיתה, אנחנו מקימים וועדות אחרי שקם וועד חדש וכולם רבים על הוועדות, בסוף לא באים לוועדות רוב החברים, פרט לשתיים שלוש וועדות פעילות, כמן וועדת האתיקה, וועדה מקצועית ועוד וועדה שלישית אולי, וועדת בית סוקולוב.

לכן אם יש שמות של אנשים שמוכנים, שהוועדים המליצו או שהמליצו על עצמם, ואנחנו חושבים שהאנשים האלה יש להם את הכישורים לכהן בוועדה זו או אחרת, אנחנו צריכים לברך על כך.

עם זאת, אברהם, אולי בגלל תקלה בקול ישראל קרה שלא הובא לידיעת כל החברים, אז אנחנו נתקן את זה, אין שום בעיה, נשאר מקום פנוי עכשיו לקול ישראל בוועדה הזאת.

ד. גוטרמן:

אני חושב שלא, יש לקול ישראל, אני חושב שהדבר הקל ביותר, עדיף שבועדה יהיו יותר אנשים, לצרף את אברהם מרום.

אפשר בהחלט, אני לא רוצה להיכנס לפרטים הטכניים, יש כאן יועצת משפטית, אפשר בהחלט לצרף חבר נוסף, אברהם מרום, על התקן הזה אנשים שהציעו את עצמם, אם אתה רוצה להציע את עצמך, אז נציע את אברהם מרום ונכלול אותו בוועדה, אבל נא לא להתחיל לדבר על קונספציות כאן, המצב הוא כל כך רע, ואני מקווה

שישתפר המצב

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

... :-

ד. גוטרמן:

סליחה, לגבי ההצעה שלך, ויושב פה מר גלילי, ועם כל הכבוד למר גלילי, אנחנו בוועדה שמרנו על איזה שהוא משקל מסויים בין עיתונאים פעילים - - אני מבקש שיקריאו את הרשימה מהתחלה.

יו"ר 19:

הרשימה המתוקנת, בני ברק-יו"ר, דניאלה בן יעקב-סגן, קמי ברץ, דב עצמון, אודי טרלו, אלכס טלמור, בנו פרידל, בן ציון לוי, אלה כהן, עדנה ארידור, אפרים סטן, יהושע שגיא, דנה הררי, אברהם מרום ויוסף גלילי.

מי בעד הרשימה הזאת? מי נגד? מי נמנע? אושר. אנחנו עוברים לרשימה של בית דין לאתיקה ולמשמעת, שאול הון-נשיא, גיל קיסרי-סגן, ישראל לנדרס, שאול גורדצקי, איתן אורן, תהילה עופר, יאיר דקל, דורית שריד, ורד בן יעקב, זאב לפת-מ"מ.

:-

אם אני מתנגדת לאחד המועמדים?

ד. גוטרמן:

אז אנחנו נעמיד אותו להצבעה, ונעשה הצבעה על אותו שם.

יו"ר 19:

מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר.

ד. גוטרמן:

ויהיה נציג נוסף מקול ישראל.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

יו"ר 9ז:

בית דין לערעורים, משה רונן-נשיא, צבי גורן-סגן,
עודד לוינסון, אמנון אברמוביץ, יעל נאור, זוד
פדצור, ישראל פז, זאב גילי-מ"מ, עירית רוזנבלום-
מ"מ, שמעון סמט-נשיא כבוד.

יש הערות? מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר.
וועדת ביקורת, יעקב שלישי-יו"ר, יחיאל ארזי, שמעיה
קידר, שלמה אוקון-מ"מ, חנן רותם-מ"מ.

ר. גוטרמן:

ונציג של קול ישראל.

יו"ר 9ז:

מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר.
אני אזמין את המנכ"ל, רזי גוטרמן, למסור דו"ח.

ר. גוטרמן:

הוועדות האלה אלה הוועדות שלפי התקנון נבחרות
באסיפה הכללית, יש שורה של וועדות שהוועד, בישיבה
הראשונה שלו, חייב לבחור, כמו וועדה מקצועית,
וועדת חברים ועוד כמה וועדות, הוועד גם יכול, לפי
התקנון, לשנות ולהכיב הרכב חדש מפעם לפעם.

רבותיי, כיוון שחלק גדול מהחברים, ואנחנו מעריכים
בסביבות 300 איש, ישתתפו בהצבעה במשך היום, והיו
כאן בבוקר, אז נסלח להם על זה שהם לא הטרידו את
עצמם שוב ולא באו לאסיפה, ואנחנו ננסה לתמצת את
האסיפה בדברים שאני אמסור לכם ובדו"ח מקצועי שבו
תתרכז עו"ד מלי ורוצלבסקי, המרכזת המקצועית
והיועצת המשפטית שלנו.

רשות
התאגדות

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אני הייתי רוצה בשתי מילים להזכיר כמה מהפעילויות שלנו במשך השנה, כאשר מלי תדבר בעיקר על התחום המקצועי, אני אנסה להתרכז יותר בתחום בית העיתונאים, בית סוקולוב.

אנחנו, לצערי, היום עומדים פה באחת התקופות היותר קשות שעברו על התקשורת בשנים האחרונות, וזה התבטא גם בפעילות של האגודה, אם נזכיר, הרי שבעצם בעבר מעולם לא היו עיתונאים, לא מהתקשורת הכתובה ולא מהתקשורת האלקטרונית, שנאלצו להתייבב מול מציאות של עליהם או צעקות של מוות לתקשורת, לא היכו עיתונאים ולא כתבים ברשות השידור, יש פה כמה מהנציגים שלהם, לא נאלצו לצאת למסיבות דיווח עם מאבטחים צמודים עם נשק, זו המציאות שהיתה בשנה האחרונה, והיא כמובן השפיעה גם על הפעילות שלנו.

זו היתה גם שנה קשה מאוד בתחום התעסוקתי, אבטלה של הרבה מאוד עיתונאים, עקב סגירת אמצעי תקשורת, האגודה והאיגוד הארצי ניסו לעזור באמצעות קורסים שאורגנו, יחד עם משרד העבודה והרווחה, להסבה מקצועית, בעיקר למפוטרי דבר ועל המשמר, כדי לנסות ולשלב אותם בעבודה ברדיו ובטלוויזיה, ולצערי רק חלק קטן מהם הצליח להשתלב.

היתה לנו גם בעיה חמורה של תדמית ודימוי, ובמסגרת מטה המאבק שהקמנו, פעל מטה חירום של האגודה נגד אותם גילויים של הסתה ואלימות, הוצאנו את הסטייקרים האלה של די להסתה נגד התקשורת, ואנחנו עדים שבתקופה האחרונה יש אולי קצת מצב של שביתת נשק

רשות
התאגדות

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

בהסתה וירידה בגילויים של אלימות, ואולי אפשר לזקוף את זה כחלק מהמאבק שלנו.

אנחנו בשנה האחרונה חידשנו כאן את פעילות מועדון העיתונות, הופיעו במסגרתו ראש הממשלה, שר הבטחון, שרת התקשורת וחבר הכנסת אהוד ברק, אנחנו ערכנו את ההסבה המקצועית שדיברתי עליה, חתמנו על הסכמי עבודה בידיעות אחרונות ובג'רוסלם פוסט, הוקמה עמותה חדשה לדיור לעיתונאים, שמרכז אותה זוד פיאנס, ונרשמו קרוב למאה עיתונאים לעמותה הזאת, ועכשיו נעשות פעולות שונות כדי לאתר גם שטחים שניתן לבנות במרוכז או פרוייקטים מוכנים, שכקבוצה מרוכזת של כמה עשרות עיתונאים ניתן לקבל דירות בהנחות.

אני הייתי מזכיר גם את הפעילות שלנו בנושא וועדת פלד, ההופעה שלנו בפני הוועדה בעניין עתיד שיזורי הטלוויזיה, נפגשנו גם עם שר המשפטים צחי הנגבי, בנושא היוזמה שלנו לעגן בחוק את החיסיון העיתונאי, ואנחנו נערכים עכשיו, במסגרת האגודה והאיגוד הארצי, לקראת פרסום דו"ח צוקרמן והמהפכות הצפויות בעקבותיו ברשות השידור.

אנחנו גם טיפלנו אצל שלטונות צה"ל בנושא סגירת השטחים בפני התקשורת, במסווה של מה שנקרא שטח צבאי סגור, סייענו לכתבים הצבאיים מפרשת ההאזנות והציטוטים ואותם תדפיסי שיחות שהוצאו מהם בצורה לא חוקית, וטיפלנו בתופעה חדשה של העסקת עיתונאים בתחנות רדיו איזוריות ללא תשלום משכורת, זו תופעה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

שאנחנו עדים לה כאשר מעסיקים צעירים וצעירות, בשכר אפס או בלי שום שכר, העיקר שהם נמצאים בתחנה ויש להם קרדיט לשמם, זאת תופעה שאנחנו נותנים עליה את הדעת בתקופה זו.

כמה מילים, ברשותכם, על בית העיתונאים, בית סוקולוב, שהשנה מלאו 40 להיווסדו, אנחנו דאגנו במשך השנים לשפץ ולתחזק אותו ברמה נאותה לנוחיות החברים, במרוצת השנתיים האחרונות גם שיפצנו חלק מהאולמות, את חזרי השירותים המיושנים, החלפנו תאורה, צמחיה, וילונות וכו'.

דווקא השנה, לצערי, נחתה עלינו דרישת תשלום אבסורדית של מיליון ורבע שקל ממינהל מקרקעי ישראל עבור דמי חכירה לשטח של בית סוקולוב, המקום ניתן לנו בחכירה ל-49 שנה, וזו דרישה שאין לה שום הצדקה, כי בעבר אנחנו שילמנו 14,000 או 15,000 שקל לשנה כדמי חכירה מוסכמים, ואנחנו עכשיו פועלים לביטול רוע הגזירה, כיוון שדרישה כזאת, של סכום אבסורדי כזה, שאנחנו לא יודעים בדיוק מה עומד מאחוריו ומה המניעים שלו, דרישה כזאת מהווה סכנה מוחשית ליציבות הכלכלית של האגודה.

במקביל לדרישה הזאת, מורגשת השנה, לצערי הרב, נסיגה ברורה בהכנסות של הבית, כאשר הסיבה העיקרית נעוצה ב"היעלמותו" של אותו מוסד שנקרא מסיבות עיתונאים, זה מוסד שבמשך שנים היה הזרוע הכלכלית העיקרית של בית העיתונאים, של אגודת העיתונאים, וחל בשנים האחרונות, כידוע לכם, צימצום משמעותי

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

במספר כלי התקשורת, ויש היום מלחמת עולם בין ידיעות למעריב, והדברים האלה הביאו לידי כך שגורמים שונים שהיו מארגנים כאן מסיבות עיתונאים, גם ציבוריים וגם פרטיים, מעדיפים היום, מהשיקולים שלהם, להעניק בלעדיות לעיתון זה או אחר או לקיים מה שהם מכנים תיזרוך מצומצם לשניים שלושה עיתונאים, במשרד של אותו מנכ"ל או ח"כ או שר, במקום לזמן לכאן את כל נציגי התקשורת, כפי שהיה נהוג פעם, כשהיו הרבה מאוד כלי תקשורת.

גם העידן של הפקס והאינטרנט והמחשבים פגעו קשות במוסד הזה של מסיבות עיתונאים, כי קל מאוד היום להגיע לעיתונאי ישר לביתו באמצעות אינטרנט, ולא צריך להוציא כסף עבור עריכת מסיבות עיתונאים.

בסך הכל אין לנו עדיין מאזן ל-97, ורואה החשבון שלנו שוקד בימים אלה על הכנת המאזן, רואה החשבון מנחם רוזן, אני מעריך שבשבועות הקרובים יהיה לנו מאזן סופי ומבוקר, אבל לפי התרשמות, ההכנסות ממסיבות העיתונאים בשנה האחרונה היו נמוכות בשיעור של כ-50% מאשר לפני שנתיים שלוש, כאשר עדיין היתה פריחה של הדבר הזה.

לצערינו המיתון במשק השפיע גם על הכנסות של השכרת אולמות, ואנחנו חשים את זה גם באפיק אחר, משבר חמור בענף הטקסטיל, האופנה, הביא לכך שכמעט ולא נערכו תצוגות אופנה, או שהן נערכו במסגרת יותר מצומצמת מחוץ לבית סוקולוב.

אנחנו פועלים עכשיו בכמה מישורים כדי לנסות ולמצוא

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

מקורות הכנסה חלופיים, כדי שנוכל להמשיך לשמור על תקציב מאוזן, אנחנו יזמנו פניות לעשרות בתי ספר ומכונים לפסיכולוגיה, לכלכלה, לגרפולוגיה, כל מה שאתם רוצים, בהצעה שיקיימו פה בשעות אחרי"צ והערב קורסים שונים וישתמשו באולמות שבמילא עומדים ריקים, קיבלנו תשובות מחלק מהגורמים האלה ואנחנו מנהלים מו"מ גם עם אחרים, ואנחנו סבורים שזה יוכל לאזן במידה מסויימת את התקציב.

אנחנו אבל לא משלים את עצמנו שזה פתרון לאורך זמן, ואנחנו חייבים לחשוב כיום על פתרונות רציניים יותר, למשל האופציה שישנה כאן, בבניין לשכת העיתונות, שזה בניין שנמצא בבעלות אגודת העיתונאים ומוזכר בחכירת משנה ללשכת העיתונות הממשלתית, כל הפיתוח של דרום הקריה, כולל האיזור שלנו, ומגדל שלום ומסביב, מאפשר היום לפתח גם את השטח כאן, ובניגוד לבית סוקולוב, חזית הבית, שהוגדר ע"י העיריה כבית לשימור שאסור לבנות עליו, הרי שהבית של לשכת העיתונות הממשלתית הוא בית שניתן להקים עליו או על הריסותיו מגדל של 20 קומות, וזה נכס שאנחנו נצטרך לשקול ברצינות, האם כדאי ללכת לפרוייקט כזה לקראת שנות 2000.

אני, ברשותכם, לקראת סיום אתן כמה מילים של דין וחשבון על קרן ההשתלמות לעיתונאים, שמנוהלת עבודכם ע"י קרן מקפת, בקרן הזאת חברים כיום 1,159 עיתונאים, ויתרת הכספים בקרן עומדת על 17.3 מיליון שקל, זה כמובן כסף של החברים.

רשות
התאגדים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אנחנו, אחרי מאמץ, הגענו עם מקפת גם להנחה בדמי הניהול וגם לבקרה לגביי צורת ניהול הנכסים, ואני שמח להודיע לכם שבשנה האחרונה, שנת 97, הם השיגו לנו תשואה נטו, זאת אומרת מעבר לעליית המדד, של 7.74%, שזו תשואה יפה מאוד, כאשר עיקר הנכסים של הקרן הם בדברים בטוחים ולא ספקולטיביים, למשל 41% באג"ח ממשלתי סחיר, 29% בפקדונות צמודים, 7.3% באג"ח מיועדות, 9.8% במניות, 5% בפק"מ פרי ו-4% במניות גמול.

בסך הכל אני חושב שהקרן הזאת, אחרי כל הפרשות שהיו איתה, נכנסה למסלול סדיר, נוהלי משיכת הכספים הם אחת ל-3 שנים לצורך השתלמות עיתונאית או כעבור 6 שנים לכל מטרה שהיא, בלי מכתב הפניה מאיתנו.

לחברים שפונים אלינו אנחנו אומרים, אם יש אפשרות תמשכו את הכספים ותעשו בהם ככל העולה על רוחכם, כיוון שכסף שנמצא בקרן מקפת נתון לאיזה שהן מחשבות עתידיות של האוצר, אם על מיסוי ואם על מיסוי עתידי, לכן מי שאחרי 3 שנים יש לו מכתב ליציאה להשתלמות או אחרי 6 שנים אין לו תכניות אחרות, הוא יכול להוציא את הכסף, באמצעותנו או באמצעות המינהלה של בית סוקולוב.

זו בעצם השורה התחתונה שלי, ואני, ברשותכם, מודה לכם, ולא נמצא כאן מר אבנרי, אבל אני רוצה להודות לו על 8 שנים של פעילות ברוכה כיו"ר האגודה, הוא היום מפנה כיסאו למישהו אחר שייבחר כאן היום, והצלחה בתפקידו כיו"ר האיגוד הארצי.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

תודה.

2. פורת:

תודה לרזי על הסקירה המאלפת והמעניינת, אני חושבת שכדי להשלים את התמונה עבורינו החברים, מתבקש שאנחנו נקבל את המאזן השנתי לעיונינו. למיטב זכרוני, הפעם האחרונה שקיבלנו מאזן כזה היה לפני 5 שנים, ואני חושבת שמן הראוי לעשות את זה מדי שנה.

7. גוטרמן:

אני בהחלט חושב שצריך להעביר את המאזן לחברים, אבל אני לא חושב שהדברים ייעשו היום, יש לנו רואה חשבון, שתפקידו לבקר ולאשר את הדו"חות הכספיים, אני לא חושב שיש מקום להעביר דו"ח שהוא עדיין לא מושלם ומאושר.

האסיפה הכללית הזאת, רק שתביני, אמרתי את זה גם בראשית דבריי, זו אסיפה כללית בוחרת, אחת לשנה מתקיימת אסיפה כללית מדווחת בין השאר דיווח כספי, לצורך זה היתה וועדת ביקורת, יושב כאן ישראל פז, שהיה יו"ר וועדת הביקורת היוצאת, ובאסיפה הכללית האחרונה שלנו, שהתקיימה כאן בחדר בחודש ספטמבר, הוא מסר דין וחשבון על שנת 1996, כולל התייחסות למאזן.

אין שום בעיה שהדו"ח הקרוב, שיוגש, אני מעריך, באסיפה הכללית הבאה, ימסר לחברים, אנחנו גם לפי חוק העמותות חייבים למסור את הדו"ח הזה גם לשלטונות מס הכנסה וגם לרשם העמותות במשרד הפנים.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98א. מרום:

רזי, דיברת על מוסד מסיבות העיתונאים שהולך ופוחת, משום כך גם נכחד תקציב האגודה, בעניין המוסד הזה יש לי כמה הערות.

זה שנים שמקובל היה באגודה, נקרא לזה נוהג, שאת מסיבות העיתונאים עושים אך ורק בבית סוקולוב, להוציא חריגים, אני לא יודע אם יש לזה כיסוי משפטי, אם אפשר לאלץ גופים לעשות את מסיבות העיתונאים אך ורק בבית סוקולוב, מכל מקום מרגע שהנוהג הזה נקבע אז אני, עבדכם הנאמן, גם בתור יו"ר תא שנים רבות, נאבקתי קשה, ממש קשה, כדי שזה ייעשה לפחות בתחום שאני הייתי מופקד עליו, ורזי יכול להעיד על טלפונים ליליים, שהייתי מתקשר אליו הביתה לאמר יש חריגות, יש פרצות, מנסים להערים עלינו, מנסים לעשות זאת בבית קפה זה או במלון זה או אחר.

חלק מהאשמה נופל עלינו העיתונאים חבריי האגודה הזאת, בכך שאנחנו נותנים יד לשיתוף פעולה, להיענות למסיבות האלה שלא נעשות במסגרת האגודה, בכך שאנחנו משתתפים במסיבות האלה, בכך שאין אנו מדווחים לרזי, כפי שלדעתי צריך היה להיות, שעומדת להיות מסיבה כזאת, ובחטא הזה שותפים לא פחות ולא יותר גם מחבריי הנהלת תאים מסויימים, שזה עובר ונותנים לזה לעבור, וכך גם נפגע התקציב.

אז אם הדבר הזה הוא בתקנון והוא ליגיטימי וכל מה שתסעד את זה בראיות משפטיות ובטיעונים משפטיים,

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

שבית סוקולוב יכול לחייב מסיבות עיתונאים אך ורק בין כתליו, ניחא, אם לא אז לא, אבל כאשר הדבר נופל בין הכיסאות אז אין לכך טעם.

דבר שני, ציפיתי לשמוע בדו"ח שלך גם משהו על המזנון, על המסעדה, נדמה לי שבימים האלה צריך היה להחליט משהו, אם מקבלים סופית או טרם מקבלים את הזיכיון וכיוצא באלה.

דבר שלישי, אני לא נטלתי על עצמי את הזכות לייצג אתכם כאן, אז אני מייצג את עצמי, ובפורום הזה אני מבקש להודות לרזי ולכל יתר האנשים שאיתם הוא עובד, על המאמצים ועל האנרגיה שהוא משקיע בקיום שוטף ותיפקוד שוטף של בית סוקולוב.

תודה.

ר. גוטרמן:

תודה אברהם, אני חייב לך שתי תשובות, לגביי המזנון, האמת היא שזה נשמט מזכרוני, יש לנו חוזה עם חברת רובננקו לתיפעול המזנון, שעתיד להסתיים עוד שנתיים, החבריה האלה באו אלינו ביוזמתם וביקשו לקצר את תקופת החוזה, כיוון שהם החליטו החלטה אסטרטגית לצאת מכל עיסקי המסעדות והמזנונים שהם היו בת"א, פי"ת ובמקומות אחרים.

הגענו איתם להסכמה שכשייכנס הוועד החדש לתפקידו יפורסם מכרז ואז נמצא מפעיל חדש, בינתיים, בתקופת הביניים, הוחלט שלחצי שנה מפעיל את המזנון מטעם הבחור למטה, דוד פרץ, זה שהיה גם אצל מפעילים קודמים, כאשר תינתן לו האפשרות להשתתף באותו מכרז

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

כמו למפעילים אחרים.

אז בשתי מילים, אנחנו בתקופת ביניים שעתידה, לפי ההסדר שלנו איתם, להימשך לפחות חצי שנה, עד ה-1 ביוני, אם אנחנו תוך החצי שנה הזאת מוצאים מפעיל אחר ייחתם חוזה, אם לא הם ממשיכים בהסדר הביניים עד שנמצא, אני מעריך שההליכים של פרסום מכרז ומציאת מפעיל יקחו כמה שבועות.

אני רק רוצה להזכיר שבכל מיני מקומות בת"א נפתחות, ובעיקר נסגרות מסעדות, זה גם פועל יוצא של המצב במשק, ובניגוד למסעדות אחרות, כאן יש פרובלמטיקה מסויימת, כי מעבר למסעדה זה איזה שהוא מנגנון של תיפעול בו זמנית של מסעדה, מסיבות עיתונאים, אירועים, כיבודים, ולא כל אחד ערוך לזה ומוכן לזה, מה גם שזה בית של עיתונאים, וכמובן שהדרישות של החברים, כשהם באים לבית הזה, הן יותר מאשר עוברי אורח שמזדמנים לכאן, והיו, לצערינו, בעבר כמה וכמה אינסידנטים לא נעימים בין מפעילים לבין החברים, אני מקווה שהאווירה היום היא הרבה יותר רגועה וטובה, ונראה במשך השבועות, כשנפרסם את המכרז, מי יקבל את המקום.

מכרה זהב זה לא, כך שלא רצים לכאן, זה בסך הכל עוד מסעדה שנועדה להיות בית של החברים.

בנושא מסיבות העיתונאים, אני מסכים איתך, אבל אני מפנה אותך לראשית דבריי, המציאות השתנתה, היום גם אין לך את הכלים לבוא ולהגיד, אני, יו"ר תא הכתבים לענייני בריאות במקרה זה, לא מוכן שהמסיבה תהיה

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אצל מנכ"ל קופ"ח מכבי אלא אצלינו, כיוון שחלק מכתבי הבריאות, לצערי הרב, זה חבריה צעירים, שלא מאורגנים באגודה, שלא מקבלים עליהם שום קודים של אתיקה, ושנחנו גם לא יכולים, "חלילה", לקרוא אותם לסדר או לאיים.

נשאלה שאלה אם יש חובה כזאת, אין חובה, ואם מישהו יעמיד את זה למבחן בג"צ או מבחן אחר, אין חובה, זה לא יעמוד, אבל יש סוג אחר של מסיבות שאנחנו לא צריכים לרוץ אחרי החברים, הם כולם באים לכאן, כשדוד לוי מתפטר הוא בא לכאן לחדר הזה, ולא באים 6-10 עיתונאים, באים 300, ואז הם רוצים אותנו, או במסיבה של ליברמן, אבל לצערינו או לשמחתינו, מאיפה שאתה מסתכל, הן מעטות.

אבל מסיבה שעושה מנכ"ל ויזה, אז חשוב לו להופיע במעריב, ידיעות והארץ, אותם הכתבים לא מדווחים לנו, אנחנו למחרת קוראים בעיתון שהיתה מסיבת עיתונאים במשרדי ויזה, ואין מה לעשות.

התשטש גם הגבול, אתם כולכם יודעים, בין חומר מערכתי לחומר פירסומי, והיום אתה פותח את עיתוני הערב בעיקר, במוסף הכלכלי שלהם, ובצד ידיעות ליגיטימיות אתה רואה צילום של שוקולד חדש של עלית, לא מודעה, זה צילום מערכתי, ומתחת לזה סיפור קצר, בשביל מה הוא צריך מסיבת עיתונאים? הוא שולח את השוקולד, פלוס בטח עוד איזה 5 חבילות, לכתב א, ויש לו כתב למחרת.

אז הכוח, אני לא מסתיר, הוא מאוד מוגבל בחלילה

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

לכפות את דעתינו, מעבר לזה שהנושא של המסיבה כמסיבה יש מציאות אחרת, אם אתה יכול בפקס להעביר את החומר ישר לטור של העורך או להעביר את זה באינטרנט, למה שהוא יבוא לכאן וישלם אפילו את המסיבה המינימלית של 1,000 שקל ומשהו, ויקבל כיבוד, הוא אומר אני לא צריך את זה, אין לו היום לא את על המשמר ולא את דבר ולא את טלגרף ולא עיתונים אחרים שהיו כאן, אז מה הוא מחפש? הוא מחפש עיתון אחד.

ומול המציאות הזאת, ראינו אותה, אנחנו לא יכולים להתמודד איתה, זה שינוי, כמו שיש שינוי מהותי במפת התקשורת, יש שינוי גם בתחום הזה, ואם יצרן אופנה, כמו גוטקס הגדול, שהיה עושה גם פה תצוגה או גם בחוץ, ומזמין עיתונאים, מגיע למצב של פשיטת רגל, אתה יכול להכריח אותו לעשות פה תצוגה ב-2,000 שקל? הוא לא רוצה, זה הכל פועל יוצא מהמצב.

אני ניסיתי להסביר על העניין של השכרת אולמות, זה תחום שהוא יותר גמיש, אם עומדים אולמות באמת פנויים בשעות אחרה"צ והערב, אבל גם בתחום הזה יש לנו תחרות, באו לכאן אנשים ורצו לשכור אולמות, ואמרו תשמע, השירותים שלכם זה דבר נורא, כמו לפני 40 שנה, אז הוועד החליט שעושים שיפוץ בשירותים כדי שהם ייראו יותר טוב, עשינו שיפוץ קצת באולמות, אבל אתה לא יכול להביא אנשים בכוח.

אם פעם היו כאן קורסים באיטלקית, לחבריה שיוצאים ללמוד רפואה או אחרים, ובית הספר הזה לא פועל

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

יותר, אז ירד לנו לקוח, היו קורסים בתחום אחר של
 ראיית חשבון, אז הם הקימו להם בית משלהם והם לא
 באים לכאן יותר, אנחנו מנסים בכל דרך לעניין אנשים
 לבוא לכאן, אפילו לעשות איתם דילים, ויושב כאן
 איתן שאבי, שהיה גזבר האגודה, והוא מכיר את זה
 מקרוב, לעשות דילים של התקשרות, למשל 50 אירועים,
 עשינו את זה עם חבי מירי בלקין, שנותנת הרצאות על
 הרזייה ותזונה, אז עם מירי בלקין אנחנו מתחילים
 עכשיו שנה שלישית, כי הלכנו לקראתה, גם הורדנו את
 המחיר, אבל ידענו שהם פה שבוע שבוע ביום שני, וזה
 סכום לא קטן.

חיפשנו מתחת לאדמה אין אפשר להגיע לעוד מקורות
 הכנסה, כדי שגם נוכל לסייע לחברים ביעוץ משפטי,
 וחברים יודעים, אנחנו לפעמים חייבים גם יעוץ
 חיצוני, עם כל הכבוד למלי, יש דברים שהיא לא יכולה
 לעשות, הגשת תביעות ודברים אחרים, אז אנחנו צריכים
 שהקופה תהיה ערוכה למצב שהוא הרבה יותר חמור משנים
 עברו, אז מצאנו למשל פתרון שחבי סלקום הציבה אצלנו
 על הגג אנטנה לקליטה, אז זה הכניס לנו כדמי שכירות
 עוד סכום של כמה עשרות אלפי שקלים בשנה וחווה
 שמתחדש מדי שנה.

ורק במאמר מוסגר, תירגעו, אין לזה, חלילה, סכנת
 קרינה, המשרד לאיכות הסביבה, שהוא שכן שלנו פה
 בקפלן 2, שלח צוות, וכל 3 חודשים בודקים, וזה כשיר
 בדיוק כמו האנטנה ששמו פה על בית הסופר ועל בית
 האיכר.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

כך שאנחנו מנסים בכל דרך, ואני מקווה שהשנה הזאת, אם תהיה התאוששות, אומרים אם יהיו בחירות, כי בחירות זו שנה טובה לאגודת העיתונאים, בעיקר אם הבחירות לא יהיו עוד חודשיים אלא עוד חצי שנה, אז אתה גם משכיר אולמות למפלגות וגם יש מסיבות עיתונאים.

אבל בסך הכל, אגב, זו מגמה שאני דיברתי עליה גם שנתיים ושלוש אחורה, אנחנו ראינו את זה בדו"חות, בלוח מסיבות העיתונאים שהצטמצם, וזה לא, אברהם, שעושים יותר מסיבות בחוץ, אין בכלל מסיבות. אחרי ההרצאה הארוכה הזאת אני מבקש שמלי תדבר.

יו"ר 19:

יש עוד הערות לדבריו של רזי? רזי, תודה רבה. עכשיו בנושא חוזים אישיים, עו"ד מלי, בבקשה.

עו"ד ורוצלבסקי:

תודה רבה, אני הכנתי כמה הערות מפורטות בנושא החוזים האישיים, אני יודעת שהנושא הזה כבר נדון ואנחנו דשים בו כבר שנים, אבל מן סקירת מצב נכון להיום, איפה אנחנו עומדים היום בשטח.

לפני שאני אדבר על החוזים האישיים, אני רוצה להגיד כמה מילים על מה שקורה, בגדול, מבחינת המצב כיום בפעילות של האיגוד המקצועי, אמנם היתה אסיפה לפני מספר חודשים, ושם נתתי סקירה מפורטת על כל מה שעשינו ואנחנו עושים, ואני לא רוצה לחזור על זה, למרות שזה לא בדיוק אותם אנשים שיושבים פה כמו שישבו אז, אבל לפחות לגביי עכשיו, יש לנו שוב

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

בעיות בוערות, כמו בעיה ברשות השידור, שעומדת כולה תחת צילו של ד"ח צוקרמן, שאמור להתפרסם כל יום, והדו"ח הזה, כנראה, דורש שינויים מרחיקי לכת ברשות השידור, וכנראה שלפחות מלמעלה יש כוונה לנסות ליישם אותו.

הדו"ח הזה מדבר, כנראה, על הפרדה של הרדיו מהטלוויזיה, על צירוף של החינוכית לטלוויזיה, על סגירה של רשתות, על פיטורין של עובדים, כך, כמו שאומרים, מצפה לנו זמן די קשה בנושא רשות השידור. רשות השידור היא כלי התקשורת האלקטרוני הגדול, המאורגן, היחיד שישנו היום בשוק התקשורת הישראלי, מלבדו ישנם ערוץ 2 ותחנות רדיו המקומיות ותחנות הכבלים, וכל הערוצים האלה לא מאורגנים כלל וכלל, זאת אומרת כולם שם מועסקים בחוזים אישיים וגרוע מזה, כפרייליינסרים, כך שאפשר לאמר שזהו המעוז האחרון של האיגוד המקצועי, והוא בפירוש נמצא בסכנה ממשית.

מעבר לזה, לצערינו, בשנים האחרונות נסגרו בזה אחר זה עיתונים, במקביל התפשטו החוזים האישיים, והתוצאה היא היום שיש הרבה מאוד עיתונאים מובטלים, או שמוכנים לעבוד בכל שכר שהוא, מצד שני ההסכם הקיבוצי הוא בתהליך של נסיגה מתמדת, כך שבפועל בשטח עיתונאים מוכנים לעבוד, אם הם מוצאים עבודה, בתנאים קשים.

כלי התקשורת הבא שעומד בפני בעיה הוא סוכנות עיתים, זאת אומרת אם מדברים על מקומות מאורגנים,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

זהו מקום יחסית מאורגן, זוהי סוכנות הידיעות הישראלית היחידה, היא פועלת מזה 50 שנה, וכעת, לאחר שרשות השידור, מסיבותיה שלה, החליטה להפסיק את המנוי שלה בסוכנות עיתים, סוכנות עיתים עצמה עומדת בפני סכנת צמצומים או סגירה, אני לא רוצה להגיז סגירה, כי כרגע אנחנו מקווים שזה לא יגיע לזה, אבל בפירוש היא עומדת בפני בעיה ממשית, ואנחנו בזמן האחרון נפגשים ומדברים ושולחים מכתבים, הנושא הוא בכלל לא פשוט.

כך שמבחינת הבעיות בגדול, במקרו, לצערי, הן ממשיכות, הן לא מצטמצמות.

לגביי החוזים האישיים, שוב, הנושא הזה כבר דובר, ודובר בו רבות, והבעיה קיימת, אני פשוט רוצה לתת סקירה קצרה, ואחר כך רצוי שכל אחד, או כמה מכם שירצו בכך, יביעו את הערותיהם ואולי יתנו עצות מועילות, שנוכל כולנו לחשוב ביחד.

ב-10 השנים האחרונות חל שינוי קיצוני בשוק העבודה העיתונאית, המערכת המאורגנת בהסכמים קיבוציים מסודרים והמעניקה זכויות בסיסיות והוגנות התפוררה, והעיתונאים הפכו לחיילים בודדים שמועסקים בחוזים אישיים, ללא הגנת וועד ואיגוד מקצועי, שדואגים לתוספות שכר וקביעות בעבודה, הם נאלצים לעבוד בתנאים משפילים ומקפחים, בלי תמורה הולמת ובלו ביטחון בעבודתם.

תנאי ההעסקה הנהוגים במקצוע היום הם קשים ביותר, אמנם בעיתונים היומיים הגדולים ברשות השידור עדיין

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

ישנן קבוצות מוגבלות של עיתונאים ותיקים, שמוגנות בהסכם קיבוצי, אולם רוב העיתונאים בכלי התקשורת אינם מאורגנים והם מועסקים בחוזים אישיים או כפרייליינסרים.

להוציא כוכבים מועטים שזוכים בשכר גבוה ותנאי עבודה נדיבים, רוב העיתונאים נאלצים להסתפק בשכר נמוך ובתנאים מעליבים, המדובר לא רק בעיתונאים מתחילים, אלא גם בבעלי ותק ונסיון, אם מנסים העיתונאים לעמוד על זכויותיהם ולדרוש שיפור בתנאים מאיימים עליהם כי יוחלפו בעשרות מועמדים שממתינים בפתח ומוכנים לעבוד בכל שכר שהוא.

המעסיקים מוכנים להעסיק עיתונאים מתחילים וחסרי נסיון תמורת פרוטות ולהעדיף אותם על פני עיתונאים ותיקים ויקרים יותר, הם אפילו מנצלים את העובדה שעיתונאים רבים מובטלים, כי עיתוניהם נסגרו, והם מוכנים לעבוד גם בשכר נמוך.

אף על פי שלפי סקרי דעת קהל שנערכו לאחרונה הציבור מדרג עיתונאים בתחתית הרשימה של מקצועות מהימנים או מקצועים שמעריכים אותם, דווקא מצד שני זהו אחד המקצועות היותר מבוקשים, אנשים רבים מאוד רוצים להיות עיתונאים ובכל מחיר, חלקם מוכנים אפילו לשלם תמורת הזוהר או הקירבה למרכז העניינים, והתוצאה היא שהביקוש עולה על ההיצע, ובהיעדר הסכם קיבוצי מבקשי עבודה נאלצים להשלים עם שכר נמוך ועם תנאים נחותים, שפוגעים גם בעובדים קבועים ותיקים שהשכר שלהם היה כאילו עד היום מובטח.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

זה שיש כלי תקשורת נוספים, כמו ערוצי טלוויזיה ותחנות רדיו מקומיות, וישנם גם מקומונים רבים מלספור, לא עוזר לעיתונאים כי הם מועסקים כפריליינסרים לפי חתיכה או לפי שעות עבודה, אין להם לא שכר מינימום, לא תנאים אחרים או הטבות סוציאליות שניתנות לעובדים אחרים.

בכלי התקשורת הגדולים, רשות השידור למשל וידיעות, מעריב, הארץ, עובדים עיתונאים רבים בפריליינסרים על דרך קבע, לעיתים הם עובדים כך במשך שנים ואפילו מוחתמים על חוזים של קבלן שירותים, כדי למסד את המעמד שלהם ולהקשות עליהם לתבוע אחר כך פיצוי או הכרה כעובדים.

לפעמים אנחנו חושבים, וקשה להאמין שעיתונאים במצב אנשים בוגרים, מנוסים, אינטליגנטים, מוכנים לעבוד תקופות כל כך ארוכות תמורת שכר מביש, אפילו נמוך משכר מינימום, אבל זה המצב, מגיעים אליי אנשים שעבדו שנים ארוכות ללא תנאים, ועכשיו הם מנסים לדלות מה מגיע להם ומה הם יכולים להציל.

יש תופעה, שרזי הזכיר אותה מקודם, של עיתונאים שמוכנים לעבוד ללא שכר, קוראים לזה סטאז', זה קיים גם בג'רוסלם פוסט, זה קיים בתחנות הרדיו המקומיות, אנחנו פנינו בנושא לשר העבודה, לחברי כנסת, למועצת הערוץ השני, כל גוף ענה לנו שהוא לא יכול לעזור אלא אם מישהו יתבע, אנחנו הודענו לעיתונאים שאם מישהו מוכן לתבוע אנחנו נייצג אותם ויש לנו אפשרות לתבוע, אף עיתונאי לא מוכן לתבוע כי כולם פוחדים,

רשות
התאבדים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

כי אם יסמנו אותם לא יתנו להם עבודה אצל אחד מכלי התקשורת הספורים שנשארו או אצל אחת מהמשפחות הספורות שמעסיקות את כלל העיתונאים במשק. לכאורה עיתונאים בני מזל חותמים על חוזים אישיים, שוב, למרבה הצער, חוץ מכוכבים שכמובן התנאים שלהם טובים, באופן כללי חוזים אישיים זה לא מתכון להצלחה, חוזים אישיים מקנים תנאי מינימום, את מה שנותן החוק לפי צווי הרחבה או לפי חוקים ספורים, כמו חופשה שנתית, כמו הבראה, כמו דמי מחלה אם צריך, הוצאות נסיעה, מעבר לזה יש כמה ברי מזל או אולי קבוצות של ברי מזל, שמקבלים גם קרן פנסיה וקרן השתלמות, שאלה בסך הכל פעם היו דברים מינימליים לכל עובד.

לא די בכך שהחוזים האישיים מקנים רק תנאי מינימום, הם גם קובעים בתוכם תנאים שמקשים ובעצם מפלים לרעה את העיתונאי מעיתונאים שעובדים ללא הסכם כלל, לפעמים אני אומרת לעיתונאים יותר טוב שלא תחתמו על כלום, כי באותם הסכמים יש להם סעיפים שאומרים שהם חייבים לעבוד מסביב לשעון, ללא שעות נוספות, יש סעיפים שאומרים שאם הם גומרים לעבוד באותו כלי תקשורת הם מתחייבים לא לעבוד בכלי תקשורת אחר לתקופה של בין 3 חודשים ל-3 שנים, קוראים לזה תקופת צינון, ולצערי יש לזה בסיס חוקי.

לצערי, ישנו חוק יסוד חופש העיסוק, אבל יש פסיקה, בבתי הדין לעבודה. שמכירה בכך שעובד יכול, לפי חופש החוזים, לחתום על הגבלה עצמית, זאת אומרת הוא

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

מגביל את עצמו מלעבוד בעיתון אחר, וברגע שהוא חותם אז זה חופש האדם, האדם חתם, הוא חופשי לעשות את זה, ואז זה מחייב אותו לא לעבוד בכלי תקשורת אחר לתקופה.

אנחנו מוכנים ללכת ולהילחם בזה, אבל כרגע המצב הוא שיש לזה תוקף בפסיקה ובמשפט.

ישנם עוד סעיפים נוספים, ולא זה המקום להתחיל לפרט אותם, אבל אין ספק שהחוזים האלה לא מגינים לא מפני פיטורין שרירותיים, לא נותנים פיצוי הוגן למי שמפוטר, בודאי לא למי שמתפטר.

אם הם כבר נותנים קרן פנסיה או קרן השתלמות, הם קובעים שהפנסיה באה במקום פיצויים, זאת אומרת שאדם שפוטר אפילו פיצויים לא מקבל, כך שלפעמים, אני שוב חוזרת על זה, עצה שנתתי לאנשים, במצב כזה, אם הוא לא מצליח לשפר את תנאיו, פשוט להישאר לעבוד ללא הסכם כתוב, לפעמים ההסכם בעל-פה הוא טוב יותר, כי החוק בכל מקרה נותן את אותם תנאים.

בסופו של דבר ההעסקה הבלתי מאורגנת, החוזים האישיים, נותנים את רישומם בעיתונאים גם כציבור וגם כפרטים, מול סוללת עורכי דין ואנשי עסקים ממולחים, העיתונאי עכשיו ניצב לבדו, אין לו נסיון, ואם יש לו יכולת לקחת יעוץ מקצועי, אין לו הרבה פעמים יכולת מיקוח בגלל הביקוש הרב למקומות עבודה. כרגע אין לעיתונאים שכר התחלתי כמו שהיה בזמנו, רוב ההישגים שהיו בהסכם הקיבוצי נמחקו כלא היו, אין יותר לא מיכסות עבודה מוגדרות, לא גמול בעד

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

שעות נוספות, לא טבלת דירוג שכר, לא משכורת 13, לא כוננות רכב, טלפון וכיוצא בזה.

סיפור העיתונאים כולו מוצא את עצמו בעמדת נחיתות מול המעסיקים והמנהלים, בשעה שאין האיגוד יכול עוד להורות לעיתונאים לשבות או לנקוט עיצומים ולמנוע העסקת עיתונאים בתנאי קיפוח.

יש לכך השפעה גם בתחום האתיקה, לצערנו, עיתונאים רבים שוב כבר לא מוכנים, מאחר והם לא מרגישים מאורגנים, הם לא מוכנים לקבל עליהם מחוות נאמנות לאיגוד שלהם לכללי האתיקה העיתונאית, אין להם פחד לא מהאיגוד ולא ממועצת העיתונות וגם לא מהחברים שלהם, לא איכפת להם מה החברים יגידו, הם אומרים לעצמם, אנחנו מרוויחים גרושים, לפחות מותר לנו לעשות חלטורות, אנחנו רוצים לעשות כתבה, אנחנו נעשה כל מה שנוכל כדי להתבלט, אין שום חובה לא לחבר ולא לאיגוד ולא לארגון.

מעבר לכך, עיתונאי שכפוף למרותו של העורך ולא מוגן ע"י חבריו, בעצם חייב לקבל כל מה שיגיד לו בעל העיתון לכתוב, ואם יש אינטרסים כלכליים או פוליטיים או אישיים של בעל העיתון, הוא חייב ללכת לפיהם והוא לא יכול בעצם לפרסם את כל מה שהוא חושב שמבחינה עיתונאית חשוב לפרסם, התוצאה היא שלא רק חופש העיתונאי נפגע, אלא גם חופש העיתונות נפגע, כי המידע החופשי שזורם לעיתונות בסופו של דבר מוגבל.

אפשר לאמר שרוב העיתונאים עושים את העבודה שלהם

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

נאמנה, אבל זה פשוט קשה יותר והמצב הופך להיות קשה יותר מיום ליום.

לדעתי, המצב הכלכלי העגום גורם לכך שכיום העיתונות אינה עוד מקצוע לחיים, כפי שהיה מקובל בעבר, וזה אני אומרת גם מתוך האנשים שמגיעים אליי, האימרה פעם עיתונאי תמיד עיתונאי כבר לא תקפה יותר, צעירים מתייחסים אל העבודה העיתונאית כאל עבודה זמנית, אולי שלב בדרך לעיסוק רציני, המבטיח הכנסה מכובדת וביטחון כלכלי ותעסוקתי, התחלופה הרבה של העובדים, שלא היתה בעבר, מקובלת כיום לא רק בכלי התקשורת הקטנים, אלא גם בכלי התקשורת הגדולים והמכובדים, היא פוגעת ברמה המקצועית של העבודה, שדורשת לימוד ממושך ונסיון רב, בהכרח הופך המקצוע לשדה ניסוי לעיתונאים מתחילים ולעיתונאים מתחלפים, התוצאה היא בעצם פיחות באיכות המקצוע.

במצב הקשה הזה נדמה שהכבוד והגאווה האישית של העיתונאים הם נחלת העבר, הפרדוקס הוא שלמרות הדימוי הנמוך של התקשורת והתנאים הקשים, עדיין רוצים העיתונאים בכל דרך שהיא לעסוק במקצוע, ורבים מוכנים להתחיל בעבודה העיתונאית בכל תנאי ובכל מחיר, ולמעשה אולי אפשר להגיד שזהו שורש כל הבעיה, עיתונאים מוכנים לעבוד בכל מחיר ומסכימים לזה, וברגע שהם לא מוכנים להציב איזה שהם קווים אדומים לעבודה שלהם במקצוע ואין גוף מאורגן שיעצור אותם, המעסיקים ינצלו את המצב ויעסיקו אותם בתנאים מינימליים.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

עד כאן.

יו"ר פיז:

אחרי הסקירה הדכאונית של מלי, שאלות, בבקשה.

דרורי:

אני חושב, חברים, שהסקירה של מלי כל כך קודרת, שאנחנו יכולים פשוט מאוד ללכת מכאן, לסגור את העסק, וזהו.

אני הייתי מאוד רוצה לשמוע, יחד עם הסקירה האמיתית הזאת, הצעות לפתרון או מה נעשה, אם כן נעשה משהו, ומה אנחנו נצטרך לעשות, ואם עד עכשיו לא נעשה אז אני חושב שאחד הדברים העיקריים של הוועד החדש שייבחר, זה יהיה מה אנחנו צריכים לעשות בכדי שאגודת העיתונאים בכלל תוכל להתקיים להבא, תודה.

עו"ד ורוצלבסקי:

זה לא נכון שלא נעשה שום דבר, הסקירה שלי היום, לצערי, היא סקירה קודרת, דרורי, אבל מה לעשות, אני לא באתי הנה ליפות את הדברים, הסקירה שלי היא סקירה שאנחנו כבר מדברים עליה ואומרים אותה מזה שנים, והמצב, לצערינו, מחמיר.

עובדה היא שגם היום האיגוד, מאז שהוא החליט, לפני בערך 7 שנים, לקבל לשורותיו באופן חופשי חוזים אישיים ופרייליינסרים, ומקבל אותם כחלק מהעיתונאים, נותן להם הגנה משפטית, נותן להם הגנה מקצועית, נותן להם אפשרות לקבל את השירותים שניתנים לשאר החברים, אנחנו חושבים אבל שהגיע הרגע לעשות בכלל שינוי חשיבה כולל, כי עד עכשיו זה היה מצב של הסכם

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

קיבוצי וחוזים אישיים שמתרבים, המצב כיום הוא שהחוזים האישיים הם לפחות 50% אם לא יותר, אנחנו מעריכים שיותר, בגדול, אולי לא בעיתונים הגדולים, אבל בגדול כן.

המצב כיום שהאיגוד צריך לעשות חשיבה מחדש איך להתמודד עם מצב שרוב העיתונאים הם בחוזים אישיים, ואיך לשנות את פניו, אז הגנה משפטית זה מובן מאליו, זה קיים, הגנה מקצועית, יעוץ, סיוע פנסיוני, קבלת שירותים, רווחה, אנחנו הקמנו מן לשכת תעסוקה ואנחנו רוצים לפתח את זה, ובאים אלינו עיתונאים.

לא באתי לדבר עכשיו על כל מה שאנחנו עושים, אני לפני 5 חודשים נתתי פירוט ואנחנו כל פעם עושים את זה, וגם לפני חודשיים בוועידה של האיגוד הארצי, הכוונה היתה לנסות לעשות משהו שונה, לנסות לעשות חשיבה מחודשת, ונכון שאין פה הרבה אנשים, אבל מה לעשות, זה חלק מהבעיה, שגם לא הרבה אנשים איכפת להם, לא הרבה אנשים מגיעים לאסיפה הכללית, ובעיקר לא אלה שמועסקים בחוזים אישיים וכפרייליינסרים.

אני אומרת שוב, אנחנו עובדים גם במקרו, אנחנו פועלים בעד חקיקה, נגד חקיקה שתפגע בעיתונאים, למשל בחיסיון עיתונאי, באיסור לשון הרע, בעד חקיקה שאולי תעזור להם, אנחנו רוצים ליזום חקיקה לגביי פרייליינסרים אם נצליח, גייסנו לנו בנושא הזה חברי כנסת שיתמכו בנו, אולי חקיקה יחד עם ההסתדרות, שתסייע לזכויות חברתיות, שיעזרו גם לעיתונאים,

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

ישנה עכשיו יוזמה לחוק יסוד זכויות חברתיות
וככלכליות.

אנחנו מדברים במיקרו, שיתוף פעולה עם איגודים
מקצועיים אחרים, אנחנו עכשיו בקשר עם הוועדים
הגדולים ועם ההסתדרות ומנסים לפעול ביחד, אנחנו
מדברים על פעילות של האיגוד עצמו, אנחנו חושבים
שהאיגוד אולי, ובנושא הזה רזי דיבר על אפשרות ללכת
לפרוייקטים בשנות ה-2000 כדי לתת לאיגוד את
האפשרות הכספית להקים מועדונים לחברים, לתת להם כל
מיני הטבות, שימשכו חברים לבוא לכאן, וכשהיו כאן
יותר חברים יהיה אפשר לחייב אותם לעבוד לפי מחירון
מסויים, לפי תנאים מסויימים, כדי שהם לא יפגעו
בעצמם.

שוב, אבל אנחנו גם חושבים שהגיע הזמן לשמוע גם
אתכם, מה יש לכם להציע מעבר לזה.

קיפר:

אני לא רוצה לדבר על עניינים חומריים, שאני מבין
שיש להם אנשים שדואגים להם כאן, אלא על עניינים
רוחניים, הרושם שלי שבמשך השנים האגודה, בגלל
ההיגררות אחר המצוקות היום יומיות, קצת נטשה את
השטח הזה, וגם באשמת החברים, אתם רואים את האולם
הזה, בערך זה מספר החברים שמתעניין גם בעניינים
חומריים וגם בעניינים רוחניים.

אבל בכל זאת, השנה הזאת היא שנת 50 למדינה, וזה לא
רק 50 שנה למדינה, זה גם 50 שנה לתקשורת ישראלית
במדינה, לא מספיק כל הזמן לצאת באיזה הפגנות או

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

בצעקות נגד תקשורת עויינת, זה נקלט בימינו בפופוליטיקה כזאת, אלא צריך גם להדגיש את האיכות של העיתונות, את הרמה של העיתונות ואת מה שהיה בעיתונות במשך 50 שנה, כי מה שהיה במשך 50 שנה זה לא בדיוק מה שנעשה היום.

יש עיתונאים שחופץ מאשר שמם נזכר עייש איזה רחוב, כמו קרליבך, איש לא קרא שום ספר על מי זה קרליבך בכלל, אבל אני לא אפתור את כל הבעיות כאן, אני מדבר כרגע על האגודה.

50 שנה למדינה, עשיתי לי רשימה של איזה 40 עיתונאים שעבדו בשנת הקמת המדינה בעיתונות, אילו היו מזמנים אותם, יש לי הרושם שחלק מהם יכלו לספר זכרונות מעניינים, אפשר לעשות יום עיון, כינוס, לא יתכן בכלל שעל תקשורת מדברים במדינה הזאת כל הגופים בעולם, הטכניון עושה יום עיון על תקשורת, מי לא עושה יום עיון על תקשורת? העיתונאים, אצלם זה לא קיים.

אז נניח שלא יבואו עיתונאים, אבל יש היום בתי ספר אקדמאיים לתקשורת, צצים בתי ספר בלי סוף, אפשר לזמן את כל התלמידים ואת כל הסטודנטים של בתי הספר האלה, בשיתוף עם האוניברסיטאות, ולעשות יום עיון על 50 שנות תקשורת במדינה.

אני לא יודע אם יופיע השנה ספר שנה של עיתונאים, אבל איזה היא חוברת אפשר בכל זאת להוציא, לכן אני מציע שיטילו על הוועד החדש לשים לב לנושא הזה, וגם לארגן כמה אירועים, כדי להשתתף בחגיגה של המדינה

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

כולה, במידה שאדון מודעי יאפשר זאת, אינני יודע אם הוא בכלל עוד ממשיך בתפקידו.
אבל רבותי, להרים ידיים ולהגיד, אף אחד לא יבוא לישיבה ואף אחד לא יבוא לכינוס ואף אחד לא יתעניין בזה, זה לא כך בדיוק, אם אנחנו רוצים לאמר שעיתונות זה רק מה שקרה בין ניסים מישעל ושלי יחימוביץ ביומיים האחרונים, אז באמת אפשר לסגור את העסק, כי עיתונות זה גם שלום רוזנפלד לפני 50 שנה, עיתונות זה גם יוסף הפטמן לפני 50 שנה, זוהי עיתונות, אחרת אין לנו מה למכור כאן.

7. גוטרמן:

אני לא חושב שאנחנו חייבים להתווכח ולהגיב, אני חושב שהדברים ראויים, וספר השנה של העיתונאים, שאמור לצאת בקרוב, יעמוד בסימן 50 שנות עיתונות, כך שזה עונה לחלק מהדברים שלך.
רק במאמר מוסגר אני אגיד לגביי אותה נכונות להתנדב ולהופיע, אני באסיפה הכללית הקודמת, וגם קודם לכן, העליתי רעיון שבגלל המצב הזה של העויינות והאנטי נגייס קבוצה של עיתונאים שתעסוק בפעולות הסברה בהתנדבות בבתי ספר, בעיקר עם נוער ואחר כך עם חיילים, ושלחנו חוזר לוועדי המערכות וניסינו דרכם לגייס חברים, ואני מוכרח לאמר לך שחוף מחבר אחד, שבא אלינו ביוזמתו, הוא מתמודד גם לוועד, וכבר נגמרה ההצבעה, אז אני יכול להגיד את שמו, קוראים לו יוסי עין דור מערוץ 2, שבא אלינו ואמר, אני מוכן כל יום שישי, אני לא עובד, לעבור בבתי ספר

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

תיכונניים, יחד עם עוד שניים שלושה עיתונאים, ולהסביר לנוער את חשיבות העיתונות, את התרומה של העיתונות לדמוקרטיה ולחברה חופשית. דרורי, אני מקבל את דבריך, הוועד הבא, מעבר לדברים שבשיגרה, יצטרך גם לחשוב על יוזמות חדשות וכללים חדשים להתאים את עצמנו למציאות, וזאת אחת המשימות שאני חושב שהוועד החדש יצטרך לעסוק בה. מעבר לזה אני בהחלט מקבל את הדברים של קיפר, ובספר השנה החדש, שהוא ממש מתבשל בימים אלה, הכותרת שלו היא בסימן 50 שנות עיתונות.

א. מרום:

אני מבקש את תשומת ליבכם דקות ספורות לעניין אתיקה, יש כאן דבר מעניין, שעה שכל מסגרות האתיקה, שתחמו תחומים שונים בחברה שלנו, התמססו, התגמשו, קיבלו מימדים אחרים קצת, התאימו את עצמם לרוח התקופה ההישגית, החומרנית, דווקא חישוקיה של האתיקה באגודת העיתונאים הולכת ומתהדקת יותר. מי שאגב יעשה תרגיל מעניין וישווה את תקנון האתיקה לפני שנים, על כל גילגוליו, דבר שעשיתי, יקרה דבר מעניין שמתחשקים יותר ויותר, שעה שדווקא באמצעי התקשורת השונים, הוסף לכך ערוץ 2 והוסף לכך מקומונים ואמצעי תקשורת אחרים, שמה זה דווקא מתגמש מאוד. מדוע אני מספר את זה? אני נתבקשתי ע"י יו"ר וועדת האתיקה שאני חבר בה, או הייתי חבר בה עד היום, לעשות רשימה של עיתונאים שחורגים מכללי האתיקה,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

ואנחנו נדון בכך, וזה היה על רקע של עיתונאים מסויימים שהשתתפו בקמפיינים פירסומיים, כמו קופ"ח מכבי, כמו קופ"ח כללית, כמו הבנק הבינלאומי וכיוצא באלה ועוד דברים, והדברים מוכרים וידועים. אני ישבתי עם עצמי, ולא הייתי צריך להתאמץ מאוד לעשות רשימה, כי הדברים הלכו מעליהם, ופתאום תפסתי את עצמי מה קורה, אני עומד במוסד שכל הזמן מעליו מתנופפת חרב דמוקלס של קיצוצים והפרטות ופיטורין וסגירות וכן הלאה, ואני צריך, בתור חבר וועדת האתיקה הכשרה, שכולה טלית תכלת, לתת רשימת שמות של על מיני עבריינים למיניהם.

באתי ליו"ר הוועדה שלי ואמרתי לו, ראה, אני לא מסוגל, לא שאיני חושב שלא צריך לעשות את זה, אבל לא אני, אם זה לא נוח, אם זה לא יחסים קולגיאליים, אני מוכן מחר להתפטר מהוועדה, אין בעיה, אבל לי קשה, שבתקופה של מצוקה, מצוקת סגירת אמצעי תקשורת, מצוקה כלכלית, מצוקת משכורות, אחרי מה שמלי אמרה פה אני פטור מלהוסיף, כל מילה מיותרת, ואני מת להרגיז את הפורום הזה פה, אני מת להתסיס אותו, ואני מת שתעלו קצף על השפתיים עליי, ואני מת שתיידו בי בליסטראות.

אני רוצה לאמר או להציע או להתחיל לחשוב בכיוון להתחיל למוסס את כל חישוקי האתיקה האלה, להתאים את כללי האתיקה של העיתונאים לכללי האתיקה של השוק, להתחבר אל השוק, להתגמש עם השוק, להתמזג עם השוק, תקראו לזה הזנייה של המקצוע, רבותיי, יש כבר

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

דימויים שונים של הזנייה בצורה זו או אחרת, מה קורה לכל אותם עיתונאים שכן עוסקים בכך תמורת סכומים יפים מאוד, מה קרה, שעה אחת משערות ראשם נפלה? לא.

אז אני אומר, אם בארזים כאלה, אז גם באיזובי קיר, מי שחושב את עצמו שיסייג את עצמו לאן הוא רוצה להיות, ארז או איזוב קיר, אני מקווה שאני מרגיז, אם אני לא מרגיז לא טוב לי, אני מקווה שאתם רוצים לירות בי, ואני מקווה שאתם נחרדים מהדברים האיומים שאני אומר עכשיו, חישבו על זה, תודה.

שליש:

אני כל שנה נדהם מחדש כשאני בא לאסיפה הכללית ורואה את הפורום, את הפורום הזה שבא, אותם האנשים, ובעיקר בכל פעם קצת יותר גימלאים, ותיקי התקשורת, וקצת פחות מהעיתונות הפעילה יותר.

כשאני שמעתי את הסקירה הממצה של מלי, חשבתי, היא מדברת אלינו? זה לא אלינו, זה מאחורינו כל העסק הזה, רוב אלה שיושבים פה, ומחר יצאו בהכרזה, בהודעה לעיתונות, שהאסיפה הכללית של עיתונאי ישראל או של ת"א החליטה כך וכך, זה הלא פראסה, זו הונאה עצמית כל העניין הזה, ואני חושב שאנחנו צריכים ממש לשבור לעצמנו את הראש איך אנחנו מתגברים על המשבר שהוא הולך ומחריף, ואני לא איכנס לזה עכשיו, כי אני חושב שזה פיקטיבי מה שאנחנו עושים פה. אז אולי להעביר את רוב הדברים לוועד, למוסדות הקטנים יותר, שישבו כל חודש וכל שבועיים וידונו על

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

המצב הזה, שהולך ומחמיר, ועל פתרונו, אבל לא לעשות, תסלחו לי, זו הונאה עצמית מה שאנחנו עושים פה, צריך להחליט, מבחינה פורמלית זה כנראה בסדר, צריך לבחור מוסדות ויו"ר וכל הדברים האלה, אז נצביע ונגמר, אבל אני יושב פה, קצת לא נוח לי, אבל למזלי אני הולך לעבודה עכשיו, בשש אני צריך להיות שם, אז אני הולך עכשיו.

7. קופמן:

שמי רון קופמן, מעיתון הארץ, וקודמי כאן דיבר על הגודל של הפורום, ויושבים כאן שני עיתונאי ספורט שאני גדלתי בצילם, ישראל פז ומשה לרר, והפורום הזה קטן ממערכת ספורט, ושניהם יגידו לכם, מערכת ספורט חצי פעילה בעיתון, אבל זאת לא הבעיה.

הבעיה היא ששוק העיתונאים היום מורכב ברובו מעיתונאים שמועסקים בחוזים אישיים, והאגודה חיה כמו איזה מוטציה בקטע שלפני 40 שנה כולם היו בהסכם עבודה קיבוצי, עם הסדרות.

מה שחושבים אנשים בחוזה אישי זה שאין הסדרות, אין אגודת העיתונאים, אין דבר כזה הסכם קיבוצי, אף עיתונאי, מגיל 40 ומטה, לא סופר את האגודה, ואני אומר לכם את זה למרות שישנם כאן כאלה שיכולים להיות בגיל של אבא שלי, אני לא מנסה לפגוע כאן באף אחד, אף עיתונאי בחוזה אישי בגיל 40 ומטה לא סופר את האגודה, לא מתייחס לאגודה בכלל, אין דבר כזה שנקרא אגודת העיתונאים.

אנשים משלמים מיסים, למשל אני משלם מיסים לאגודת

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

העיתונאים מ-1981 כדי לקבל את האישור I.P.S, שגם עבורו אני צריך לשלם את ה-120 שקל, שאני אוכל להיכנס לאירועי ספורט בעולם במסגרת עבודתי, זאת הסיבה היחידה שאנחנו חברים באגודת העיתונאים.

לא יכול להיות מצב, שבו אנשים בחוזה אישי משלמים פי שניים, לעיתים פי שלושה, מס חבר מאשר החוזה הקיבוצי, ואנחנו לא מקבלים את האפשרות לבחור או יותר נכון להיבחר לתפקיד יו"ר האגודה, באיזה זכות? איזה מן קטע דמוקרטי זה? מה זה נקרא תקנון? לא יכול להיות מצב כזה, כאן קמו אנשים באגודה והחליטו, בשיתוף עם וותיקי התקשורת, שעם כל הכבוד וההערכה היום לא שותפים לעשייה, ובאים וקובעים לנו, העיתונאים הפעילים, ואני מתייחס לעיתונאי פעיל גם אם הוא בן 64 ו-9 חודשים, קובעים לנו את סדרי העבודה בשטח, הם לא נמצאים, אנחנו גם ככה לא מקבלים שום הגנה מהאגודה.

כל השיטה פה היא רקובה, גם מבחינת האגודה וגם מבחינת איך שמעמידים את הנושא לבחירה, הרי ברור שעיתון ידיעות אחרונות, קיבלתי מידע על כ-450 חברים, עושה בלוק, אז בשביל מה מישהו מעיתון הארץ, עם 120 עיתונאים מועסקים, לאה תתקן אותי, משהו כמו 45 חברים... חבר באגודה, בשביל מה? מה נותנת האגודה? מישהו מהאגודה פה יכול לבוא לעמוס שוקל ולהגיד לו איך להתייחס אלינו? יש לנו חוזה אישי, הוא לא סופר את האגודה, הוא לא סופר את הוועד בעיתון, הוא מתייחס לעיתונאי לפי החוזה,

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

ולעיתונאים זה נוח.

אתם לא מבינים את ה, אנחנו פורום מצומצם פה, פחות מכיתת לימוד בבי"ס, אתם לא מבינים את המצב שנתקלים עיתונאים צעירים בשטח, עיתונאים צעירים, בעיקר עיתונאי ספורט, שהם בדרגת חיכוך הכי גבוהה עם השטח, מותקפים פיזית, מותקפים מילולית, האגודה לא יכולה להגן עליהם, מדוע האגודה לא יכולה להגן עליהם? כי האגודה עטופה במן שריון, שהיא מתעסקת בוועדות שלה, במוסדות שלה, בכל מיני שטויות, במקום ללכת ולהגן על העיתונאים לא בתנאי עבודה.

אף עיתונאי היום, מי שבהסכם קיבוצי, אני מדבר לפחות ממה שאני יודע מהעיתון שלי, מי שבהסכם קיבוצי כבר מוגן בהסדר בינו לבין המו"ל, כבר לא יפטרו אותו, אם יפטרו אותו אז האגודה לא יכולה לעזור לו, אם הוא לא עובד טוב או שהמו"ל החליט שהוא לא כשיר, אף אחד לא יכול לעזור לו, גם לא בית דין, יתנו לא את הפיצויים שמגיעים לו וישלחו אותו הביתה, זה גם קורה בחוזה אישי בהתראה של 30 יום. אנחנו צריכים להגן על העיתונאים לא במאבק מול המו"לים, שבסך הכל יש לנו היום 3 מו"לים, כשאני התחלתי בעיתון ב-81, ואני כאן ינוקא לעומתכם, היו כאן 7 עיתונים יומיים, אנחנו לא צריכים להתייחס מול המו"לים, אלא מול כל החבריה של תקשורת עויינת, שדיברו כאן קודמיי כשהיתה להם רשות הדיבור, ובעיקר מול השטח, השטח זה לא רק מילה שהמציאו לתומכי הליכוד, השטח זה דבר שאנחנו עוברים יום יום.

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

אני לא יודע כמה מהאנשים הנכבדים כאן נמצאים בשטח, אני נמצא בשטח, יושבים כאן שניים שמכירים אותי בטוח, ויודעים שאני נמצא במגרשים ובאולמות, ואנחנו צריכים להגן על החבריה הצעירים האלה, כי החבריה הצעירים האלה גודלים מעוותים, הם גודלים מעוותים כי אין להם שום עקרונות, דיברו כאן על אתיקה, כל הדברים האלה הם דברים יפים, אבל מי מגן עליהם? האגודה מעסיקה משפטנית כרכזת מקצועית, וזה טוב ויפה להגן על זכויות של עובדים, אבל מי מגן על עיתונאים, איש מקצוע שמגן על עיתונאים, כאשר הם מותקפים, יש לי חבר מערכת בעיתון הארץ, אלי סהר, חבר אגודה, בחוזה אישי, הותקף ע"י כדורסלן של מכבי ת"א, והיה צריך לנהל את כל המאבק בצורה אישית, האגודה לא עמדה מאחוריו, הוא מימן משפטן, הלך למשפט, הכל טוב ויפה, אף אחד לא עמד מאחוריו, בשביל מה הוא צריך לשלם 55 שקל בחודש מס לאגודה? אומרים פה על וועדות, מי צריך את כל הוועדות האלה? אני חבר אגודה 16 שנה, מי פעם קיבל החלטה של וועדה? את מי זה בכלל מעניין? אם אתם לא נותנים לחוזים, אתם, אני מדבר כפורום כשקבעתם את התקנון, אם אתם לא נותנים לכל חברי אגודת העיתונאים באשר הם, או רוצים להיות חברי אגודה בחוזים אישיים, את הזכות להיות יו"ר, והאמינו לי שאפשר למצוא אנשים טובים, אני לא מעיד על עצמי, אנשים שיכולים לעמוד בראש האגודה גם אם יש להם חוזה אישי, אז חבל לנו על הזמן, המוסד הזה יגמר.

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

יש פה עוד דבר, בלי להטיל דופי באף אחד מהאנשים שיושבים כאן, בטח לא ברזי ובמלי, אנחנו משלמים מס, אנחנו אני מתכוון לכולם, משלמים מס חבר מדי חודש, אף פעם אני לא יודע מה עושים עם הכספים, במה זה מושקע בכלל, ואני לא מאשים פה אף אחד או מטיל דופי, חס וחלילה, מה עושים עם הדברים האלה? אם אנחנו עושים את זה בשביל הסטיקר של החניה, אז גם חניה אין פה, יש פה 30-40 מקומות חניה, יש פה 1,400 חברי אגודה, מי רואה אותם? מי שומע עליהם? העיקר עומדים פה כולם, אנחנו באים למסיבות עיתונאים ואנחנו לא יכולים לעמוד כאן. אז לשלם מס חבר של 1,300 שקל בשנה בשביל חניה, בואו ניקח כבר חניון. תודה רבה לכם.

משה:

רון, היית עושה דבר אחד טוב בדקות שדיברת, היית מסביר לו הייתי יו"ר מה הייתי עושה.

ר. קופמן:

אני לא רוצה להטיל פה דופי, אבל הסכמתי לדבר בפורום הרבה יותר גדול, אתה כיו"ר בא לדאוג ל-1,400 עיתונאים ויושבים פה פחות מ-40. אנחנו עשינו את האקט הכי דמוקרטי בעיתון הארץ, קבענו תקציב משורין לבחירות בעיתון הארץ, אני ניסיתי להציג את מועמדותי ליו"ר, לא בשביל הקטע, תאמין לי שיש לי מספיק עיסוקים. אגב, נרי, היו"ר הקודם, באמת אני לא רוצה להקים פה

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

רפשי, אבל לא יכול להיות שהיו"ר לא ... לעיתונאים.
שמעתי שיחזקאל אבירם הוא יו"ר הוועד או אמור להיות
יו"ר הוועד, הכל טוב ויפה, אבל - -

משה:

רון, אתה קצת חורג.

ר. קופרמן:

אתה צודק משה, אתה צודק, אתה צודק שזה חורג, אבל
מה שאני אומר, האגודה לא מחוברת לעיתונאים.

גלילי:

אני נגד קטני אמונה, גם אם הם צעירים או זקנים או
מבוגרים, אני נגד קטני אמונה, אני חושב שאני מכיר
את האגודה, יש לה כח רב, יחד עם זאת לא מיצו את כל
האפשרויות שישנן, וישנן הרבה אפשרויות.
אני רוצה להציע רק הצעה אחת, אני יודע שיש
התייחסות די מכובדת לאגודת העיתונאים, יש חברי
כנסת שמתים להופיע באגודת העיתונאים, אני הייתי
אומר שהפעילים המרכזיים, ראשי האגודה, יפעלו להקמת
לובי של חברי כנסת למען אגודת העיתונאים, ואני
בטוח שאפשר להשיג לובי כזה שגם יעזור להעביר כל
מיני חוקים שיעזרו להשליט אולי סדר או מידות של
אתיקה בהתנהגות של חברי האגודה, עיתונאים מכובדים,
שאיש לא נוגע בהם, וזאת הצורה, צריך לעטוף אותם,
צריך לבנות אותם, צריך לפרסם איך הם מתנהגים, וזה
ישפיע.

י. פז:

לפני שאני נועל את הישיבה, רוזי, בבקשה.

סוף

אגודת העיתונאים - האסיפה הכללית מיום 25.1.98

7. גוטרמן:

אנחנו מבקשים לשלוח מכאן ברכת החלמה מהירה לשמעון סמט ידידינו, בכיר עיתונאי ישראל, נשיא כבוד של איגוד עיתונאי ישראל, שמאושפז בבית חולים, ואנחנו שולחים לו ברכת החלמה מהירה, הוא בדרך כלל היה נציג של קבע באסיפות.

8. י. פז:

לפני שאני נועל, אנחנו פה שמענו דברים קשים, דברים נכונים, אם כי גם לא נעימים, אני מציע שאת כל הדברים האלה נעביר, או המנכ"ל יעביר, לוועד החדש של האגודה כדי שידון, אי אפשר להשאיר דברים מרחפים כאלה באויר, אנשים דיברו בכאב לב על דברים מסויימים, ואני מציע שהוועד החדש יתייחס ברצינות לדברים האלה.
תודה רבה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים